

men fra det Tidspunkt foreligger det officielt overfor Offentligheden. At der var en saadan intim Forbindelse mellem Landmandsbanken og Nationalbanken, fremgik jo ogsaa af den Omstændighed, at Formanden for Nationalbankens Repræsentantskab tillige var Landmandsbankens juridiske Konsulent. Det vidste Offentligheden, og man maatte vel derfor gaa ud fra, at der intet kunde foreligge i Landmandsbanken med Hensyn til dens økonomiske Stilling, som ikke var Nationalbanken fuldstændig bekendt. Formanden for Nationalbankens Repræsentantskab og Landmandsbankens juridiske Konsulent er, som bekendt, det ærede Medlem af Landsinget, som i Gaar blev valgt til Formand her i Tinget med 29 Stemmer mod 21.

Den Erklæring, som blev udstedt af Nationalbanken, Ministeriet og Landmandsbanken i Forening, har jo senere været Genstand for adskillig Fortolkning. Jeg skal ikke fordybe mig i de forskellige Fortolkninger, der har været fremsat. Jeg tror, at den sunde naturlige Menneskefornuft kun vil have en eneste Fortolkning overfor den Erklæring. Det er den, som allerede er fremsat adskillige Gange i Folketinget. Nationalbankdirektør Ussing har ment det rigtigt og naturligt at fremkomme med en Redegørelse for, hvordan denne Erklæring skulde forstaaes. I den Forklaring, som Nationalbankdirektøren har givet, hedder det blandt andet, at „enhver, der *gider* læse“, vil se o. s. v., og saa kommer der dette om, at Erklæringen selvfølgelig ikke indeholdt det, som alle andre Mennesker har ment den indeholdt. Det er jo en noget overlegen Maade at behandle en saadan Erklæring paa, efter at man selv har været med til at udstede den. Det er jo muligt, at Nationalbankdirektør Ussing mener, at alle, der har forstaaet denne Erklæring som en TillidsErklæring til Landmandsbanken, *ikke* „gider læse“. Jeg er af en anden Mening, og jeg kunde ønske at føje dertil, at de Folk, der kan skrive, ikke bør *misbruge* deres Skrivekunst til at udstede den Slags Erklæringer.

Efter denne Erklæring blev der som bekendt ikke Ro i Landmandsbanken; der begyndte en ny Epoke, nemlig Aktieopkøbstidsrummet, Opkøbet af Aktier for at stimulere den faldende Kurs. Det er jo en ærlig Sag at købe Aktier op, det har enhver Lov til at gøre, hvis han har Tro paa, at disse Aktier er det værd, han giver for dem, og vil risikere sine Penge. Men det ejendommelige ved det Aktie-

opkøb, der er foregaaet her, er jo dette, at det var et systematisk organiseret Aktieopkøb fra Landmandsbankens og, jeg tør vistnok tilføje, fra Nationalbankens Side. Det har ikke været let at faa Klarhed over det, men saa vidt det er oplyst, foregik dette Opkøb gennem et Konsortium, der var dannet med en Aktiekapital af 10 Mill. Kr., hvoraf Landmandsbanken selv havde 5 Millioner, medens Direktører eller andre interesserede Folk i Landmandsbanken havde de andre 5 Millioner. Det er endvidere, saa vidt jeg forstaaer, oplyst, at dette Konsortium havde opkøbt 30 Mill. Kr. Landmandsbankaktier, som de igen havde belaaet i Nationalbanken, efter Sigende mod en Indbetaling af 10 Mill. Kr., altsaa hele Aktiekapitalen. Som sagt, det har ikke været muligt at faa helt nøjagtig Oplysning derom, men i Hovedtrækkene ligger det vistnok saaledes. Om ikke andet kunde maaske den højtaerede Handelsminister, som formentlig maa kende alt nu paa dette Sagens sidste Stadium, give fuld Oplysning om dette Konsortium. Det har været vanskeligt at opnaa nøjagtige Oplysninger tidligere. Dette Konsortium har altsaa opkøbt Landmandsbankaktier og belaaet dem i Nationalbanken. I Banklovens § 12 staar Bestemmelser om, hvilken Ret Banker har til at opkøbe egne Aktier. De har Ret til at opkøbe indtil 10 pCt. af deres egne Aktier, men hvis der var nogen, der skulde have faaet Mistanke om, at Landmandsbanken stimulerede sine egne Aktiers Kurs ved Opkøb, vilde de, hvis de fulgte de officielle Maanedsbalancer fra Landmandsbanken og troede paa dem, hurtigt blive oplyst om, at det var urigtigt. Ser man nemlig Landmandsbankens Augustbalance igennem, udstedt ved August Maanedes Slutning, viser det sig, at der i denne Balance er opført Nul for egne Aktier; man faar altsaa der den Oplysning, at Landmandsbanken overhovedet ikke opkøber eller ligger inde med egne Aktier. Det staar lidt underligt til den Kendsgerning, som nu er oplyst, at Landmandsbanken har startet et Selskab alene med det Formaal at opkøbe egne Aktier. Jeg finder, at dette er en saa oplagt Omgaaen af Banklovens Bestemmelser, at det er ganske ubegribeligt for mig, at Landmandsbanken har villet gøre det. Men dertil kommer en anden Ting: det er mig endnu mere ubegribeligt, at Nationalbanken har kunnet tillade dette, at Nationalbanken har kunnet tillade, at Landmandsbanken paa den Maade ganske roligt overtraadte Banklovens Bestemmel-